

سرمقاله

✱ در روزگاری که جهان در التهاب بحران‌ها، جنگ‌افروزی‌ها، فردگرایی‌ها، خودخواهی‌ها و بی‌عدالتی‌های سوز و احساس مسئولیت اجتماعی کم‌رنگ‌تر از گذشته شده، ملت ایران بار دیگر نشان داد که معنای «همبستگی» را باید در فرهنگ دینی و انقلابی او جست. پویش «ایران همدل» تنها یک حرکت اجتماعی نیست؛ آینه‌ای است از ایمان، نوع‌دوستی و مسئولیت جمعی، که از دل توصیه رهبر معظم انقلاب به «رزمایش مواسات و کمک مؤمنانه» و «نهضت تعاون و احسان» رویداد امروز به یکی از زیباترین تجلی‌های اخلاق و ایمان و همبستگی در جامعه ایرانی تبدیل شده است. رهبر انقلاب در سال‌های دشوار کرونا، هنگامی که سایه‌ی بیماری و مشکلات بر زندگی مردم افتاده بود، مردم را به احیای روح مواسات و همدلی فراخواندند. همان روزها که بسیاری درگیر ترس و تنگنا بودند، ملت ایران صحنه‌ای از همدلی و همبستگی آفرید که تحسین جهانیان را برانگیخت. میلیون‌ها نفر در سراسر کشور به یاری خانواده‌های آسیب‌دیده شتافتند، بی‌آنکه صرفاً چشم به دولت بدوزند. این «همدلی و همبستگی ملی»، «مهم‌ترین سلاح ملت ایران برای خنثی کردن تهدیدها» است. اما این روحیه فقط در برابر مشکلات داخلی بروز نکرد. در حملات بی‌رحمانه رژیم صهیونی به لبنان و فلسطین نیز، سیل کمک‌های مردمی از ایران به سوی مظلومان منطقه جاری شد. طلاهای زنان ایرانی، نذرهای جمعی، کاروان‌های کمک و اشک‌های همدردی، همه نشانه‌ی آن بودند که وجدان انسانی و ایمانی در این سرزمین زنده است. رهبر انقلاب این صحنه‌ها را «یکی از وقایع ماندگار تاریخ ایران» نامیدند. رهبر انقلاب همدلی و مواسات را نه فقط یک عاطفه انسانی، بلکه «وظیفه دینی» می‌دانند. جامعه‌ای که به چنین روحی مجهز است، می‌تواند فقر را ریشه‌کن کند و عدالت اجتماعی را محقق سازد. در نگاه رهبر انقلاب، ریشه‌کشی فقر فقط بر دوش حاکمیت نیست؛ بلکه مردم، هرکس به اندازه توان، باید در این میدان حاضر باشند. «مردم هم به نوبه خود وظیفه سنگینی بر دوش دارند. اجرای برنامه‌های اجتماعی فقط در بلندمدت و میان‌مدت و بتدریج امکان‌پذیر است اما نمی‌شود منتظر ماند تا برنامه‌های اجتماعی به ثمر برسد و شاهد محرومیت محرومان و فقر گرسنگان در جامعه بود. این وظیفه خود مردم و همه کسانی است که می‌توانند در این راه تلاش کنند.» ۱۳۸۱/۹/۱۵ رهبر انقلاب تأکید دارند: «همه باید خود را موظف به مواسات بدانند. مواسات یعنی هیچ خانواده‌ای از خانواده‌های مسلمان و هم‌میهن و محروم را بادردها و محرومیت‌ها و مشکلات خود تنها نگذاشتن؛ به سراغ آنها رفتن و دست کمک‌رسانی به سوی آنها دراز کردن.» ۱۳۸۱/۹/۱۵ هر کمکی در این مسیر، «تسابق الی الخیرات» است. در اندیشه ایشان، مواسات تنها بخشیدن مال نیست؛ همدلی، یاری فکری و حتی حمایت آبرویی از مؤمنان نیز جزئی از آن است. انفاق، وقف، صدقه و نیکوکاری باید در جامعه نهادینه شود، چنان‌که هرکس در مال خود حقی برای محرومان قائل باشد. در این منطق، «کمک مؤمنانه» صرفاً یک رفتار اخلاقی نیست؛ مصداق واقعی «انقلاب‌گیری» است. انقلابی بودن یعنی سبقت در کار خیر، یعنی تبدیل ایمان به عمل اجتماعی. این همان جهادی است که رهبر انقلاب آن را تحقق عدالت و رفع فقر، تعطیل ناپذیر می‌دانند. ✱

یک ایران، همدل است

فرزند ایران

روضة پدر

چشمان حمید برق زد.
قامت کوچک محمدحسین، یک‌آن در قاب نگاهش بزرگ شد. آن قدر بزرگ که بتواند تکیه‌گاه مادر و برادر کوچک‌اش باشد. سرش را به نشانه‌ی تأیید تکان داد و گفت: «بخون پسر، بخون که دلم شاد می‌شه.»
محمدحسین روضه‌ی حسین خواند و وداع با علی‌اکبرش. حمید ساعت یک با ممداراهی محل کار شد. قدم‌هایش، آن قدم‌های تند همیشگی نبودند. روبه همسر کرد. حساب و کتاب‌های مالی‌اش را یادآور شد و تأکید بیشتری کرد برای پرداخت خمس.
تاب تماشا‌ی محمدحسین و علیرضا را نداشت. چندبار خواست برگردد برای بوسیدن‌شان. اما نگران سست شدن پاهایش شد. پاهایی که رسالت‌های بزرگتری پیش رو داشتند. صبح طلوع کرد. خواب کودکانه‌ی محمدحسین، با صدای گریه‌ی مادر، پرید. مادر، نگاه نگران پسر را که دید، گفت: «سردار سلامی شهید شده.»
دل محمدحسین شور پدر را زد. ۷:۲۰ صبح بود. شروع به خواندن آیت‌الکرسی کرد. کار همیشگی‌ای که موقع بدرقه‌ی بابا می‌کرد. دوستان بابا خبر از شهادت پدر دادند. «پاسدار شهید حمید عبداللّهی»، به وقت ۷:۱۰ صبح ۲۳ خرداد ۱۴۰۴ آسمانی شده بود. و محمدحسین با معصومیت کودکانه‌ای می‌گفت: «ای کاش ده دقیقه زودتر برای سلامتی بابا، دعا می‌کردم.»

✱ مهدیه پوراسمعیل

پیام صوتی خانم نفیس پورمیدانی یک هموطن ایرانی، خطاب به نیروهای مسلح ایران:

سلام بر رهبرم، سلام بر رهبر مقتدر و مغتنم، سلام بر بزرگ‌مرد تاریخ، سلام بر نیروهای مسلح، سلام بر سپاه، بر ارتش جمهوری اسلامی ایران. سپاسگزارم از رشادت‌هایتان، از فداکاری‌هایتان، از مردانگی‌هایتان. سپاسگزارم از پدری‌هایتان، از از خودگذشتگی‌هایتان، به خاطر وطنتان و به خاطر دین و آیین مقدس‌مان، اسلام‌مان. سلام بر اصحاب‌الحسین.

سلام بر رهبرم، سلام بر رهبر مقتدر و مغتنم، سلام بر بزرگ‌مرد تاریخ، سلام بر نیروهای مسلح، سلام بر سپاه، بر ارتش جمهوری اسلامی ایران. سپاسگزارم از رشادت‌هایتان، از فداکاری‌هایتان، از مردانگی‌هایتان. سپاسگزارم از پدری‌هایتان، از از خودگذشتگی‌هایتان، به خاطر وطنتان و به خاطر دین و آیین مقدس‌مان، اسلام‌مان. سلام بر اصحاب‌الحسین.

فارسی | KHAMENEI.IR
@Khamenei_fa

سیل کمک‌های مردم به شکل عجیب به سمت برادران لبنانی و فلسطینی خودشان، یکی از وقایع ماندگار و فراموش‌نشده‌ی تاریخ کشور ما است. طلاهایی که بانوان ما با سخاوت از خودشان جدا کردند و در این راه دادند و کمک‌هایی که مردان ما انجام دادند نشان‌دهنده قوت اراده و عزم راسخ ملت است.
این برای آینده کشور و همیشگی زندگی ایران عزیز ما یک سرمایه است. ۱۴۰۳/۱۲/۳۰

برنامه هفتگی درسی بایاد

شهیدای دانش آموز

جلوه‌های همدلی و همبستگی
مردم کشورمان در برابر تجاوز
رژیم صهیونی به خاک ایران عزیز

دانش آموزان

مدرسه بعثت پرنده

این شماره روزنامه تقدیم میشود به

شهرید

ایمان گودرزی

یک ایران، همدل است

